

Grundstykker have sukket saameget efter at blive exproprierede, derimod veed jeg, at mange af Grundeierne sukke efter, at den Expropriation skal finde Sted, som ved nærværende Lovforslag er tilsigtet. Med Lovudkastet er der, som det ærede Thing vil have seet, fulgt en Betænkning, der er afgivet af en Commission bestaaende af 5 Medlemmer, nemlig et udnevnt af Krigsministeriet, et af Finantsministeriet, et af Indenrigsministeriet og et af Kjøbenhavn's Commune, med Chefen for det kongelige Ingenieurcorps til Formand. Da det er denne Betænkning, som Lovforslaget, hvilket vil sees af Motiverne Sp. 1138—39, væsentlig støtter sig til, idet denne er lagt til Grund for Udarbejdelsen af nærværende Forslag, saa nødfages jeg til at berøre den noget nærmere. Commissionen har, for at begrunde det Forslag, den har gjort, fundet det fornødent at lade udarbejde Demarcationsliniens Historie ligesom dens første Oprindelse og indtil nu. Det vil heraf sees, at den første Demarcationslinie — jeg skal kun i Northed udtale mig derom — blev, efterat Kjøbenhavn havde udholdt Beleiringen af de Svenske, dragen ifølge et Rescript af Ake Juni 1661, og faldt næsten sammen med den nuværende, det vil sige den, der blev draget i 1852, men den var dog noget mere fremskudt imod Ost og Vest. Nu erfarer man af denne Betænkning, Pagina 13 og 14, at de Ciere, som dengang bleve formeente Tilladelse til at bygge paa det nævnte Terrain, erholdt en Erstatning derfor; men hvort bestod denne? Den bestod deri, at der anvistes dem Byggepladser paa den Staten tilhørende Ladegaardsmark hinsides Søerne, forsaavidt de ikke allerede havde faaet saadanne anviste indenfor Voldene. Det var den Erstatning, de fik; der tales imidlertid ikke om, hvorvidt de erholdt et Areal af samme Størrelse som det, det var dem formeent at bygge paa. Dette er nu vel ikke af saamegen Betydning; hvad der derimod har større Betydning er, at man, ifødetfor at tillade dem at bygge paa de Pladser, som her omtales at skulle inddrages, henviste dem til Byggepladser udenfor Søerne. Dette staaer i en besynderlig Modstrid med, hvad der siges paa et andet Sted i Betænkningen, nemlig Pag. 6; det hedder

nemlig der: „Hvad der tabes ved at henvide Befolkningen til Vopale udenfor Søerne, kan bedst bedømmes ved at sammenholde Priserne paa Grunde i Byen med dem, der betales for Grunde udenfor Søerne.“ Nu finder man altsaa, at der er en meget betydelig Forskjel mellem Priserne paa disse Grunde, og det er jo bekjendt, at der er en saadan Forskjel; men dengang troede man dog, at man kunde affinde sig med Grundeierne paa den Maade, at man henviste dem til dette langt fjernere liggende Terrain, dengang endnu langt fjernere liggende end nu, ikke med Hensyn til den virkelige Afstand, thi den er jo selvfølgelig den samme, men med Hensyn til Communicationsmidlerne og alle øvrige Forhold; thi i saa Henseende er der en stor Forskjel paa Tilstanden saaledes, som den nu er, og saaledes, som den var før.

I 1682 blev der draget en ny Demarcationslinie, som var noget mere fremskudt; den begyndte ved Kallehøbstrand, omtrent 2000 Alen fra den nuværende Banegaard, gik over Koeskilde Landevei, overfljærende Frederiksberg Allee noget udenfor Runddelen, over Ladegaardsveien, affljærende den sydlige Deel af Assistenskirkegaard, over Stabens Fælleder, udenom de gamle Sandgrave og ud til Sundet, noget Nord for gamle Kalkbrænderi. I Midten af forrige Aarhundrede vedtog man Planen, hvorefter der skulde anlægges Forstæder, men disse Forstæder vilde ikke ret lykkes; der blev meddeelt Tegninger til Opførelsen af Bygninger; men uagtet man senere frasalbt Overcontrollen med Hensyn til Bygningernes Anlæg og Construction, vilde det, som sagt, ikke lykkes at faae Terrainet bebygget; det havde ingen Fremgang med disse Forstæder. Det var lykkedes saa lidt med Anlægget af dem, at den hele Plan i Slutningen af forrige Aarhundrede fast var gaaet i Forglemmelse, idet man sees, at Generalitets- og Commisariatscollegiet tillod sig at anordne, at der ikke maatte bygges indenfor 1000 Alens Afstand fra den dækkede Vei, og derved unddrog det Terrain, der var bestemt til Forstæder, fra Bebyggelse. Endelig bestemte man, da man, som det hedder, var bleven klog af Skade, efter Beleiringen i 1807, da fast alle Bygninger og hvad der stod imellem den daværende Demar-